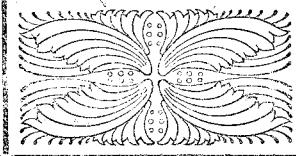

CRÒNICA

NOSTRES INFORMACIONS

LA GRALLA a L'Ametlla

Desitjosos, els qui fem aquest periòdic, de donar al nostre públic totes aquelles noves que puguin interessar los, sobre tot en el què es refereixen a produccions, novetats i característiques granollerines—o més en general, vallesanes—oferim avui als nostres llegidors aquesta personal observació d'un aspecte agrícola, nou en nostra comarca, que creiem que, el mateix que a nosaltres, els serà grat son coneixement.

Ens referim a la novella plantació de tabac, que en el poble de La Ametlla, ha efectuat el vell agricultor En Antoni Ribó i Pallerol.

El prop passat dissabte, diada de la Mercè, i muntats en l'excel·lent «Buick» d'en Marià Puig, el nostre conveí i amic, fèrem cap, els qui componem la redacció del nostre setmanari, al rialler i alterós poble de La Ametlla. Quasi es pot dir que en un obrir i tancar d'ulls ens traslladarem a la població vallesana. Al terratrèmol del nostre cotxe, els vailets i la gent gran prompte ens envoltaren i ben aviat distingírem la cara del senyor Ribó, qui ens venia a rebre al carrer principal del poble. Tot seguit i per a aprofitar el temps, ens dirigírem a la important plantació de tabac referida, servint-nos de *cicerone* el mateix senyor Ribó. La plantació es troba situada part d'amunt del poble i dessota mateix de l'ermita de Sant Nicolau, excel·lent atalaia de quasi tot el Vallès.

Dita plantació està distribuïda en es-tribacions del terreny, feixes, com diuen els pagesos; mira tota ella a Llevant i està resguardada dels frets vents del Nord i Ponent per un turó, plantat tot ell de bosc de pins, i per la serra de Sant Nicolau. Començant per la part baixa, per una feixa en la qual, entre mig de les plantes de tabac, hi viuen els ja quasi nostres avellaners, anàrem seguint pel peu del xargai del cantó esquerra i sempre amunt, les feixes i feixes totes elles

plantades i amb una vegetació exhuberant, sobretot en les feixes més altes, en les quals les plantes hi han adquirit una magnificència colpidora, puix que qualques d'elles, demés d'obtenir unes fulles de varis pams d'amplada, molçudes i fortament viscoses en sa cara inferior, aixecaven ses flors, originals i vermelles, a més de dos metres d'alsària. Continuem nostre camí, aquesta vegada per dessota l'antiga Capella, i a l'altra vessant del turonet, contemplem més i més bones feixes, plantades de la glutinosa solanàcea i totes amb formós esplet de l'odorosa planta. Per fi, agafem tots una fulla assecada en la mateixa plantació i automàticament n'hi *cargolem* un, que ens fa concebir la il·lusió que fumem un egipci, encara que de La Ametlla.

Seguit ens traslladarem a la casa, que és propietat dels Pares Mínims, establerts a les Corts de Sarrià, casa vella però ben remuntada. A la part de dalt de l'edifici s'hi ha acabat un gran dipòsit d'aigües, per a poder regar totes les plantacions, quals aigües hi són conduïdes per mitjà d'una conducció metàl·lica venint d'un pou situat en la part mitjana del xargai de l'esquerra del paratge, habillat d'un electro motor que l'eleva i dona presió. Al costat dret s'hi estan construint uns coberts que serviran d'assecadors de la fulla del tabac i dintre de l'edifici s'habilitaran els dipòsits de la planta, ja posada en condicions d'ésser consumida per la Companyia Arrendatària.

A preguntes nostres, el senyor Ribó ens explicà els treballs i desvetllaments que requereix dit conreu i ens manifestà que el nostre Vallès, on tant hi abunda la formació geològica dita *sauló* o sigui aquest terreny sorrós que per sa porositat es beu tanta aigua com els elements li donen i porta en son sí una gran quantitat de sals potàssiques, és un terreny apropiat per a convertir els nostres xaragais i fondalades en verdaderes *maniguas* de tabac.

La plantació total actualment és d'unes 85,000 plantes, autoritzades especialment de R. O., i es promet, dit actiu agricul-

tor, un bon rendiment d'elles. La llevar és la mellor de Kantucky (Estats Units d'Amèrica).

I trasant feixes avall i xerrant qui més podia, retornarem encantats a la població veïna, puix que el Sol ja s'havia acomiadat de nosaltres. Uns breus moments els aprofitarem per a contemplar l'església, que l'ornamenta una façana esculpturnada barreja de romànic i plateresc, i ostenta un original cimall que li serveix de campanar i dona talment l'impresió d'una pagoda oriental.

El viatge de retorn l'efectuarem per La Garriga i, tot venint, pensavem que potser fora molt profitosa nostra excursió, si la nostra Cambra Agrícola del Vallès fes una vera informació tècnica de la novella plantació, puix que si les esperances que hi té dipositades el conreudor senyor Ribó es tornessin esplendents realitats, les nostres hermoses i fructidores valls sobreixrien encare més en sa normal i abundosa verdor; i els nostres agricultors podrien disposar d'una ben sanejada font d'ingresos.

I de la nostra collita hi afegim que si el poeta ja fa molt temps va cantar la nostra comarca, dient que «Al Vallès tot hi és», d'aquí en avant podria afegir-hi que fins s'hi cull tabac.

El què no ens aniria ben malament pels fumadors.

La Festa de Palou

Dissabte i diumenge passats era cosa curiosa, pels conxeadors de nostres costums, veure la corrúa de gent endiumenjada que venia de Palou vers a la Vila. S'havien invertit els termes. Ja que vos altres no vindreu al poble—devien dir-se la bona gent de Palou—serem nosaltres qui vindrem a la Vila. I als *cines*, veiem cares de festa major; i als balls, sobre tot a la Unió, hom dubtava si era o no era al'envelat que cada any es feia entre mig de can Julià i can Tinet i que cada any ens atreia per igual als granollerins que ens agraden les avellanes torrades i el vals de casats.

Olis i
Sabons

Barangé

Barcelona
Girona
Granollers

Telèfon 37